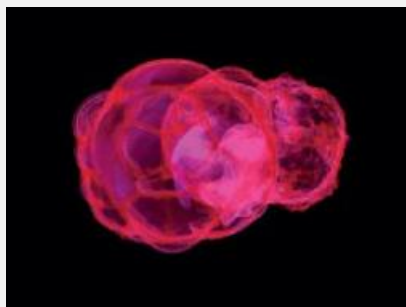

انفجار ابرنواختری که بر تکامل انسان تاثیر گذاشت

ابرنواختری که میلیون‌های سال قبل در همسایگی کیهانی زمین منفجر شده بود، اقیانوس‌های زمین را مملو از غبار رادیواکتیو کرد که ممکن است بر تکامل گونه‌های انسانی اولیه تاثیر گذاشته باشد.

ابرنواختری که میلیون‌های سال قبل در همسایگی کیهانی زمین منفجر شده بود، اقیانوس‌های زمین را مملو از غبار رادیواکتیو کرد که ممکن است بر تکامل گونه‌های انسانی اولیه تاثیر گذاشته باشد.

به گزارش سرویس علمی ایسنا، رسوب‌های عنصر آهن-60 که در بستر دریا ثبت شده، بنظر می‌رسد در جریان انفجار عظیم یک جفت ابرنواختر تولید شده که در حدود 325 سال نوری از زمین رخ داده‌اند. نخستین ابرنواختر بین 8.7 تا 6.5 میلیون سال قبل و دیگری در زمان نزدیکتری در 3.2 تا 1.7 مایون سال پیش اتفاق افتاده‌اند.

ابرنواخترها رویدادهای انفجاری هستند که اطراف ستارگانی که در معرض شرایط خاص قرار گرفته بودند، رخ می‌دهند. این رویدادهای کیهانی دو نوع هستند: نوع اول در سیستم‌های ستاره‌ای دوتایی رخ می‌دهد که در آن، ماده از یک عضو به سمت دیگری سقوط می‌کند. زمانی که این میزان به مرحله بحرانی می‌رسد، منجر به یک انفجار بزرگ می‌شود. نوع دوم ابرنواختر در ستارگان غول‌پیکر و در زمان مرگ آن‌ها رخ می‌دهد که طی آن، این اجرام به سمت مرکز خود فرو ریخته و یک واکنش انفجاری را باعث می‌شوند.

اگر یک ابرنواختر در فاصله 30 سال نوری از زمین صورت بگیرد، می‌تواند منجر به انقراض جمعی شود. در صورت بروز این رویداد در فاصله دور از زمین، آثار آن حداقل خواهد بود. هنوز مشخص نیست که این انفجارها چه آثاری بر توسعه گونه انسان داشته‌اند. این دو رویداد که در زمان آغاز تکامل انسان بر روی زمین رخ داده‌اند، ممکن است بر این فرآیند تاثیر گذاشته باشند.

خورشید و سیارات دیگر منظومه شمسی در یک حباب از پلاسمای داغ و پراکنده قرار دارند که مدتها پیش بین 14 تا 20 ابرنواختر شکل گرفته‌اند.

این تصور که آهن-60 می‌تواند شواهدی از یک ابرنواختر نزدیک ارائه کند، اولین بار در دهه 1990 ارائه شد. تولید این ایزوتوپ توسط ابرنواختر تنها پنج سال پس از انتشار این نظریه تائید شد.

تحلیل‌ها در مورد شواهد ابرنواختر نزدیک در مجله نیچر منتشر شده است.